

ИЗБРАНИ ОТКЪСИ ОТ МЪДРОСТИТЕ НА ОБЕЩАНИЯ МЕСИЯ

(Превод от английски)

Islam International Publications Limited

Издание на

©1991 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN1 85372 441 6

Published by:

Islam International Publications Ltd.

Islamabad,

Sheephatch Lane, Tilford,

Surrey GU10 2AQ, U.K.

Printed by: Raqem Press, Islamabad, U.K.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Всевишният Аллах.....	1
2. Божествената поява	2
3. Отношението на Бог към верните Му хора....	4
4. Светият Пророк	5
5. Свещеният Коран	13
6. Мисията на обещания Месия	18
7. Целта за основаването на общността	20
8. Увещания.....	22
9. Да се мисли лошо за другите....	23
10. Нашите догми	25
11. Ангелите.....	27
12. Откровение.....	28
13. Душата	30
14. Живот след Смъртта ..	31
15. Грях	32
16. Спасението	33
17. Молитвите	33
18. Джихад.....	34
19. Доброта към човечеството .	36
20. Истинската природа на Гог и Магог....	36
21. Сезонът на светлината	37
22. Религиите в света	39
23. Бъдещето на "Ахмадията"	40
24. Окончателната победа....	41

ПРЕДГОВОР

Мюсюлманската общност "Ахмадия" — Ислямско Движение, разпространено в целия свят— е основано през 1889 година в гр. Кадиан, Индия. Нейният основател — Хазрат Мирза Гулам Ахмад — претендирал, че бил Обещаният Реформатор, чието пришествие се очаквало под различни имена и титли от привържениците на различни религии. Хиндуистите очаквали Кришна; християните очаквали Месия; будистите очаквали Буда, а мюсюлманите очаквали както Махди, така и Месията.

Под Божествено напътствие, Хазрат Мирза Гулам Ахмад направил революционното откритие, че щял да се появи само един такъв Реформатор, който ще представлява всички тези Обещани Спасители, чиято мисия, в край на сметка, щяла да доведат цялото човечество в кошарата на една универсална религия. Той твърдял, също така, че Обещаният Реформатор трябва да се появи не в качеството си на независим фактор, а като подчинен на Светия Пророк на Исляма, Хазрат Мухаммад Мустафа, мир и благословиите на Аллах над праха му. Той бил убеден, че Ислямът е окончателният и пълен кодекс за живота на цялото човечество, а от тук и неговото твърдение, че очакваният Реформатор трябвало да се появи в Исляма като подчинен пророк на Хазрат Мухаммад, мир на праха му. Неговото пришествие, заявил той, най—после ще възвести златната ера на една универсална религия, за която човек е мечтал и копнял векове наред.

През 1889 година Бог му наредил да постави основите на една общност, която да преследва целите и задачите на неговото пришествие. Ето защо, на 23 март 1889 година, като приел Клетвата за вярност, той официално основал Мюсюлманската Общност "Ахмадия" в Лудхияна, малко градче в Пенджаб, Индия.

При разделянето на Индия, Централата на Мюсюлманската Общност "Ахмадия" била преместена в Пакистан, където Общността изградила малко градче Рабвах, което да се използва като нейна централа.

Изминал е един век от както Хазрат Мирза Гулам Ахмад заявил, че е апостол, изпратен от Всемогъщия Бог.

Иронията е в това, че от основаването на Мюсюлманската Общност Ахмадия до сега, са възникнали много движения, чиято враждебност е насочена към Общността. Най—известни от тях са анти—ахмадийските движения от 1953, 1974 и 1984 година. Движението през 1984, обаче, бе започнато с пълната подкрепа на военната хунта на генерал Зия Ул Хак в Пакистан, която провъзгласи декрет, ограничаващ основните човешки права на Мюсюлманската Общност "Ахмадия" в Пакистан.

И в резултат на този декрет, хиляди Ахмадийци, яха подложени на жестоки преследвания, които варират от хвърляне в затвор до физически мъчения, а също така и геноцид.

И все пак, въпреки напрегнатите спорове и крайната враждебност, Мюсюлманската Общност "Ахмадия" продължава да напредва бързо във всички части на света и продължава да върви напред като истинския Глас на Исляма и макар че трябваше да прави огромни жертви, всяко движение, враждебно на Общността, претърпяваше несполука благодарение на милостта на Аллах.

Всъщност, в резултат на враждебността, мюсюлманите— ахмадийци реагираха с голяма решителност и с дух на обновяване, които увеличиха многократно хода към прогрес на Общността.

Настоящият подбор от писанията на Хазрат Мирза Гулам Ахмад е част от програмата за отпразнуването на тържествата по случай стогодишнината на

Мюсюлманската Общност "Ахмадия". Той съдържа няколко избрани пасажи от неговите писания и те би трябвало да хвърлят известна светлина върху убежденията и философията на Общността. Ние се надяваме, че читателят ще приеме настоящето изследване като едно миниатюрно прозорче към над 80—те книги, написани от Обещания Месия, не само поучително, но и, също така, просветително и вдъхновително.

С. Х АББАСИ

Ад. Вкилут-Таснийф и Назир Ишаат
Лондон.

ВСЕВИШНИЯТ АЛЛАХ

Нашият рай е в нашия Бог. Нашата най— голяма наслада е в нашия Бог, защото ние го видяхме и открихме всякакъв вид красота в Него. Това богатство си заслужава да бъде придобито дори ако човек би трябвало да пожертвува и живота си, за да го придобие. Този рубин си заслужава да бъде купен, дори ако човек трябва да изгуби себе си, за да се сдобие с него. О, вие, които сте опечалени от загуба, изтичайте до този фонтан и вие ще утолите жаждата си. Това е фонтанът на живота, който ще ви спаси. Какво трябва да направя аз и с какъв барабан ще трябва да възвестя, че това е вашият Бог, така че хората да могат да чуят? Какво лекарство да дам за ушите им, така че те да се заслушат? Ако ти принадлежиш на Аллах, бъди сигурен, че Аллах наистина ще принадлежи на теб.

(Roohani Khazain, vol.19: Kashti Nooh, pp.21—22)

Слушайте вие, които имате уши за слушане: Какво изисква Аллах от вас? Само това: да бъдете единствено само Негови и да не въздигате равни на Него, нито на тази земя, нито на небесата. Нашият Бог е Онзи, който и днес е така жив, както винаги е бил; и също така, Той говори и днес така, както е говорил в миналото; Той чува така, както винаги е чувал. Да се мисли, че Той само слуша, но не говори в този век е напразна вяра. Той и слуша, и говори. Всички Негови качества са вечни и непреходни. Никое от Неговите качества не е изчезвало никога, нито пък някога те ще изчезнат. Той е същото Уникално Същество, Кое то няма равен на себе си; Той няма нито син, нито съпруга; и Той е Същото Вечно Същество, Кое то е несравнимо и няма никой друг, който да прилича на Него; няма никой друг, който да може да се сравнява с Него по Неговите качества; никоя от Неговите сили никога не отслабва. Той е близо и все пак далече; Той е на разстояние и все пак не може да се каже, че има някой, който да стои под Него по— далече от Него. Той е на небето, но не може да се каже, че Той не е на земята. Той съчетава в себе си всички най—свършени качества и демонстрира добродетелите, които наистина са достойни за похвала. Той е изворът на всички отличия; Той е Всесилният. Всяка добрина произхода, а от Него и всички неща се завръщат при Него; всички собствениности принадлежат на Него и в Него се съчетават всички отличия. Той е неопетнен и е без всякакви слабости. Той е уникален в Своето право да Му се молят всички,

които населяват земята или принадлежат на небесата.

(Roohani Khazain, vol.20: Al-Wasiyyat, pp.309—310)

БОЖЕСТВЕНАТА ПОЯВА

Онзи, който не се е освободил от съмнение, не е сигурен и дали няма да получи наказание. Онзи, който има злочестата съдба да бъде лишен да вижда Бог на този свят, ще има също така и ямата на тъмнината за своя съдба в Бъдния Живот. Бог казва:

Но онзи, който е спял на този свят, ще бъде спял и в Бъдния Живот." (17:73)

(Roohani Khazain, vol.13: Kitab ul Bariyya, p.65)

Аз говоря истината и само истината. Ако душите са дарени с искреното желание да търсят и сърцата жадуват за знание, тогава човечеството ще копнее да открие тази

Пътека и този Начин. Но как може човек да получи достъп до тази пътека и как може да се повдигне булото? Уверявам всички онези, които търсят, че единствено само Ислямът дава блага вест за Начина. Другите вери много отдавна са поставили край на институцията откровение от Бога." Ето защо, бъдете уверени, че не Бог е Онзи, Който е поставил край на откровенията. А това е човекът, който, за да оправдае своята разпуснатост, търси убежище в това фалшиво оправдание. Осъзнайте изцяло, че така както не е възможно да се вижда без очи, или да се чува без уши, или да се говори без език, така и не е възможно да се отправи поглед към нашия Любим Бог без помощта на Свещения Коран. И аз някога бях млад. Сега съм стар. Но никога не съм срещал някой, който без да има достъп до този бистър извор, Корана, да пие от чашата на такова явно и ясно напътствие.

(Roohani Khazain, vol, 1 : Braheen-e-ahmadiyya, pp. 191—192)

О! Колко явна е Светлината на Бога,
Който е последният Извор на всяка светлина;
Цялата вселена се превръща
в отразяващо огледало,
за да могат очите Него да съзрат.

Снощи, докато луната наблюдавах така се развълнувах. В красотата на луната
съзрях следи от красотата на моя свят Възлюбен.

Под влиянието на
тази върховна красота;
сърцето ми е цяло в смут;
не споменавайте пред мен за хубост
на турчин или на татарин.

О, мой Възлюбен!
Колко чудна е тази твоя
съзидателна сила,
Видна във всичко;
накъдето и да се обърна откривам,
че всички пътища водят към Тебе.

Във фонтана на слънцето
се виждат приливите на Твоята сила;
Всяка звезда блести с Твоята Слава.

Със собствената Си ръка Ти
си сипал сол върху ранени сърца,
което води до
вик на агония от влюбени лудо.

Никой не може да обхване крайната цел на Твоето създание; кой може да
разплете паяжината на тази объркана загадка?

Именно Твоят чар е същността на всяка хубост;
всяка китка що цъфти
взема в заем своя цвят
от Твоите качества чудесни.

Меките, опиващи очи на всички, които са дарени с красота; за Теб напомнят всеки миг. В твоята посока е насочен указващият пръст на всяка къдрица извита.

С какви ли качества потайни дарил си Ти частица всяка и кой ли може да изчете докрай описанията много на тези загадки?

(Roohani Khazain, vol.11: surma—e—chashma—e—arya,p.4; From the poem "A Hymn to God")

Единството на Бог е светлина, която озарява сърцето само след отричането на всички божества, независимо от това дали те принадлежат към вътрешния или към външния свят. Тя залива всяка частица от същината на човека. Как може да се постигне това без помощта на Бога и на Неговия Пратеник? Дългът на човека е само да усмърти своето "аз" и да обърне гръб на дяволската гордост. Той не трябва да се хвали с това, че е бил отгледан в люлката на знанието, а трябва да гледа на себе си просто като на невежа и да се заеме с молене. Тогава светлината на Единството ще се спусне върху него от Бога и ще го дари с нов живот.

(Roohani Khazain,vol.22:Haqiqatul—Wahi,p. 148)

ОТНОШЕНИЕТО НА БОГА КЪМ ХОРАТА, КОИТО СА МУ ВЕРНИ

Наистина Всесилен и Всемогъщ е Бог, Чийто предани хора няма да бъдат погубени онези, които идват при Него с любов и вяроност. Врагът се хвали, че ще ги унищожи със своите злини и с клетвите си с лоши намерения да ги сравни с земята. Глупако, казва Бог, нима ще се осмелиш да се биеш с Мен? И да унижиш онзи, който Ми е мил? Наистина нищо не може да се случи на тази земя, ако не е решено така в небесата и никоя ръка не може да се протегне извън предела, който и е определен в небесата. Ето защо онези, които кроят злини и жестокости са най—глупавите, тъй като по време на отвратителните си и безсрамни кроежи, те не си спомнят за онова Висше Същество, без Чийто изрична заповед не е позволено дори на едно листо да падне. Поради това те търпят не успехи и преживяват разочарования при осъществяването на своите цели; и онези, които са напътствувани правилно не са накърнени от техните злини; вместо това знаменията на Бога се явяват ясно и разбиранията на хората за Божите пътища се увеличават. Онзи Всесилен и Всемогъщ Бог, Който остава невидим за очите, наистина се явява чрез Своите чудни пътища.
(Roohani Khazain,vol13:Kitabul—Bariyya,Muqadama,pp. 19—20)

Цялата хвала да бъде за Него, Който е Вечният.

Никой не Му е равен, нито има друг като Него.

Той остава вечно, останалото е преходно,
да се обичат други освен Него е фантазия.

Той единствен ми е легнал на сърцето и друг не зная.

Сърцето ми възкликва:Свят е Той, Който към мен гледа.

Той за всички се грижи, Милостта Му е явна

Единствено в Него е нашата утеха, Той един ни е драг.

Без Него за нас живот няма, всичко друго е лъжа.

Да бъде благословен днес, Свят е Той, Който към мен гледа.

(Roohani Khazain,vol.12:Mahmood Ki Amin,p319)

СВЕТИЯТ ПРОРОК

(Мир и Благословиите на Аллах да го споделят)

Възвишената светлина, дарена на човек т. е. най — съвършеният сред тях не била споделяна от ангелите и звездите; нито пък тя е била на луната или рубините, емералдите, сапфирите или перлите; тя не била в никой земен или небесен предмет. Тя била притежавана от съвършения човек, представен в най— явна форма в лицето на нашия господар и повелител Мухаммад, избраникът, вождът на всички пророци и водачът на всички, които живеят(в очите на Аллах). И така, тази светлина била дарена на този човек, а също така, до известна степен, и на всички, които по своему, приличали на него....върховната милост била притежавана в своята най— съвършена и крайна форма от нашия господар и повелител, неграмотният Пророк, правдивият, онзи, чиято истина е доказана, Мухаммад, избраникът, мир на праха му.

(Roohani Khazain,vol.5:Ayena—e—Kamalat—e—Islam,pp1 60—162)

Винаги гледам с удивление този арабски Пророк, чието име е Мухаммад, хиляди благословии и мир на праха му.Колко възвишено е било положението му! Човек не може да си представи крайните граници на неговия пост и човек не е в състояние да обхване наистина дълбочината и проникновеността на неговите облагородяващи качества.

Уви! Неговият висок ранг все още не е получил полагащото му се признание. Онова единство, което било изчезнало от света било възстановено от този смел защитник. Той обичал силно Бога, а и душата му изгаряла от дълбоко съчувствие към човечеството. Ето защо, Бог, Който бил съвсем наясно относно скритите съвършенства на сърцето му, го издигнал над всички други Пророци и хора от миналото и бъдещето и изпълнил желанията на сърцето му в рамките на живота му.

(Roohani Rhazain,vol.22:Haqiqatul—Wahi,pp.l 18— 119)

Нашият Свят Пророк, мир и благословиите на Аллах над праха му, съчетава в себе си имената на всичките Пророци, защото в него са слети благородните качества, които намираме поотделно във всички други Пророци. Ето защо, той е Мойсей, така също както е и Исус; Той е Адам, той е Аврам (Абрахам), той е Йосиф, и също така — Яков, Бог е посочил това в своя стих:

Така следваш ти техните напътствия"(6:91) Което означава:0, Пророко на Бога, слей в себе си различните учения на всички пророци! Това показва, съвършенствата на всички пророци са били съчетани в Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му. Въсъщност, дори и самото име Мухаммад сочи това, защото то означава онзи, който е възхваляван най—високо." Най високата похвала може да си представим само ако приемем, че добродетели и специалните качества на всички пророци са съчетани в него.

(Roohani Khazain, vol.5:Ayena—Kamalat—e—Islam,p.343)

Накаран бях да разбера, че от всички Пратеници, онзи който е предал най — чистите учения, изпълнени с мъдрост и онзи, който въплъщавал в себе си най— благородните човешки качества, е Светия Пророк Мухаммад, нашият господар и повелител, дано бъдат мир благословиите на Аллах на праха му.

(Roohani Kliazain,vol.17:Arbaeen,No. 1,p.345)

Когато разглеждаме обективно и справедливо всички пророци от миналото, откриваме, че Мухаммад, Светият Пророк на Исляма, изпъква като един от най—доблестните сред тях, онзи, който е притежавал напълно всички качества на живота и който бил най — скъп на Бога.

(Roohani Khazain,vol. 12:Siraj—ul—Muneer,p.82)

Едно странно феноменално явление се случило в пустините на Арабия, когато стотици хиляди мъртви оживели в рамките на няколко дни и онези, които били покварени в продължение на цели поколения, придобили Божествена окраска. Слепите прогледнали, а езиците на немите започнали да леят думи на Божествена мъдрост. В света настъпила такава революция, каквато никакво око не било видяло и никакво ухо не било чуло преди това. досещате ли се какво било това? Всичко това станало благодарение на молитвите през тъмните нощи на един човек, отдал се изцяло на Бога, който създал фурор в света и демонстрирал такива чудеса, в ръцете на този неграмотен, безпомощен човек. О, Аллах! спусни благословиите си и мира си върху него и върху неговите последователи в съответствие с неговата загриженост и страдания за Мюсюлманския Ума(народът на Исляма) и го заливай вечно със Светлината на Твоята Милост.

(Roohani Khazain,vol.6:Barkat—ud—Dua,pp.10—11)

За всички деца на Адам сега няма никакъв друг Пратеник и застъпник освен Светия Пророк Мухаммад, избраникът, мир и благословиите на Аллах на праха му. Така че, вие трябва да се стремите да култивирате истинска любов към този великолепен и царствен пророк и да не поставяте никой друг над него по какъвто и да е начин, така че да може на небето да бъдете сметнати между онези, които са постигнали спасение. Запомнете, спасението не е нещо, което е постижимо само след смъртта. Всъщност, истинското спасение е онова, което демонстрира своята светлина в самия настоящ свят. Кой е онзи, който е избавен? В действителност онзи, който вярва, че Бог е истината и че Светият Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му, е застъпникът между Бога и човечеството. Той вярва, също така, че под небосвода на Рая няма никакъв друг пророк равен на него и че няма никаква друга книга, която да е с ранга на Корана. И за никой друг Бог не е отредил, че той ще живее вечно. (Roohani Khazain,vol.19:Kashti Nuh,p.13)

От изучаването на живота на Пророка, може да стане ясно на всеки читател, че Светият Пророк на Исляма е нямал никаква двойственост на характера и е притежавал чист и благороден дух. Той бил готов винаги да пожертвува живота си за Бога, той не възлагал никакви надежди на хората и не изпитвал никакъв страх от тях. Той възложил цялото си упование на Бога. След като подчинил изцяло себе си на волята и угодността на Аллах, той не се боял от това пред какви изпитания ще бъде изправен и на какви страдания ще бъде подложен в ръцете на идолопоклонниците, в резултат на това, че е прокламирал пред света посланието за Единството на Бога. (Roohani Khazain,vol.1: Braheen—e—Ahmadiyya,p.III)

Нима не е било най—чудесното нещо, което е можело да се случи това, че в една епоха, когато всички велики нации на света притежавали изобилие от финансови, военни и интелектуални средства, един най—обикновен безпаричен сирак, който бил безсилен, безпомощен, неграмотен и не подпомогнат от никого и е създал такава великолепно учение, което със своите убедителни аргументи и неопровержими доказателства е обезоръжавало всеки опонент? То също така е показало

наяве грешките и слабостите на всички онези учени, които в своята самонадеяност се хвалели, че са големи философи и мъдри мъже. Въпреки че бил беден и безпомощен, той се издигнал до голяма власт и детронирал много могъщи царе и на тяхно място поставил бедняците. И ако това не е било от Аллаха, какво друго е можело да бъде то? Да покориш и надминеш целия свят по мъдрост, знания и сила, нима всичко това може да се постигне без помощта на Аллах?

(Roohani Khazain, vol. 1 .Braheene—e—Ahmadiyya, p. 191)

Давид, мир на праха му, утвърдил величието и великолепието на Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му, когато е казал в псалм 45: Ти наистина си по—красив от синовете на хората. Върху устните ти е изсипан чар, Ето защо Бог те е благословил за неопределено време.

Запаши сабята си(на) бедното си, о, могъщи. (с)твоето достойнство и твоята слава.

И с твоята слава продължавай към успех;
Карай в името на истината със смиреност и праведност.
И дясната ти ръка ще те учи на неща, предизвикващи
страх.

(Roohani Khazain, vol2: Surma Chashm Arya, p.281—282)

Забележете как Светият Пророк на Исляма е останал решителен и твърд в своята претенция, че е пророк от начало до край, пред лицето на хиляди опасности и множество врагове и заплашващи противници. В продължение на години той понасял такива лишения и страдания, които се увеличавали всеки ден; достатъчни да накарат човек да се откаже, че ще успее. Не е възможно човек със задни светски цели да прояви такава продължителна и упорита издръжливост. Не само това; като предявява претенцията си, че е пророк, той дори изгубва подкрепата, на която се е радвал преди това. Цената, която трябва да плати за единствената си претенция е да се изправи пред хиляди искания и да прикани множество бедствия да се стоварят върху главата му. Той бил прогонен в изгнание от родното си място; бил преследван с цел да бъде убит; домът и имуществото му били унищожени; правени са няколко опити да бъде отровен. Дори бившите му доброжелатели започнали да си мислят лошо за него. Приятелите се превърнали във врагове. В продължение на много време, което изглеждало като цяла вечност, той героично се справял с такива изпитания, които са над онова, което би могъл да понесе един претендент или натрапник.

(Roohani Khazain, vol. 1 ,Braheen—e—Ahmadiyya, p. 108)

За мен щеше да бъде невъзможно да постигна тази милост, ако аз не бях следвал по стъпките на моя господар и повелител, гордостта на всички пророци, най—добрият сред човечеството Мухаммад, избраникът, мир и благословиите на Аллах на праха му. Всичко, което съм постигнал, аз съм го постигнал като съм следвал него и зная от проверен, надежден опит, че никой човек не може да достигне до Бога и да получи дълбоко разбиране за Неговите пътища, без да следва този Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му. И нека сега ви известя, че първото нещо, с което сте възнаградени, след като напълно сте се покорили на наставленията и ученията на Светия Пророк Мухаммад, е че на вас ви се дарява ново сърце, което винаги е склонно към праведни неща, т. е. сърце, което е изстинало за любовта на този материален свят и вместо това, то започва да копнее за едно вечно божествено

наслаждение. След като осъществи това си желание, такова сърце е вече достойно да получи съвършената и най—чистата любов на Бога. Заради твоего пълно покорство към Него, всички тези благословии ти се завещават на теб като негово духовно наследство. (Roohani Rhazain, vol.22:Haqiqtul Wahi, pp.64—65)

Твоите безкрайни благословии и мир,
да паднат върху Мустафа, о, Боже
Наистина от него получаваме ние Твоята светлина.

Душата ми завинаги е свързана с душата на Мухаммад. Накарах сърцето си да пие дълбоко от преливащата чаша на тази любов.

Никой по—добър от него не можах
да открия аз в целия свят.
Няма съмнение,
аз съм освободил сърцето си
от хватката на всички други.

Славата на Бога се отразява
в твоите добродетели, любими мой.
Него направил съм го свой
като направих тебе мой.

Докоснал се до ръба на Твоята дреха, о, Боже! Човек е спасен да не попадне в капана на чара на други. Наистина, скланям аз глава единствено пред твоя праг.

О, мой любими, кълна се в Твоето Единство: в любовта си към теб забравих аз самия себе си.

Кълна се в Бога: всички образи други изчезнали са от сърце ми откакто аз си имам в него твоят лик гравирани.

Именно заради тебе ние
станахме най—добри от всички хора,
О, Пророко Божи, който
е най—добър от все пророци.
И докато ти крачеше нечело на всички
ние също вървахме напред.

Дано само всички хора,
дори и ангелите на небето,
да ме последват и запоят
възхвалата Ти, що аз пея.
(Roohani Khazain, vol.5:Ayena—e—Kamalat—e—Islam, p.2:)

Този наш водач, който излъчва всяка светлина, той се казва Мухаммад. Той е онзи, който ме плени.

Всички пророци са свети, един от други по—добър. От Бога той е въздигнат венец на всички същества.

Той е по—добър от всички

преди него.
Сияе той
като луна от съвършенство.
Всеки поглед прикован е в него. Той наистина луна е пълна, която озарява
тъмнината.

Онези преди него
отказаха се насред път.
Единствен той е който
преплувал е спокойно
до пристана заветен.
Дано живота си положи
във името на него.
Само той е повелител съвършен.

Онзи възлюбен, не спиран от пространство, онзи любим от дълбочината на сърце
ми, показан ни бе от него(Мухаммад), единствен той е в своето напътствие.

Днес той е най—върховен в света на вярата, първенец на все пророци. Влияние
най-здрово, най—чистият;най—хубав; от всички най— надежден; най— сигурен от
всички;

Аллах, хавалата таз висока
приляга само нему!

(Roohani Khazain,vol.20: Qadian ke Ariya aur hum,p.456)

СВЕЩЕНИЯТ КОРАН

Свещеният Коран е сандък със съкровища, но малцина са онези, които се досещат
за това. (Malfoozat,vol.2:p.344)

Свещеният Коран е толкова славен, че никой друг не може да го надмине по слава.
Той е Ал—Хакам, т.е този, чиято присъда е окончателна; той е Ал—Мухайман, т. е.
съчетание на всички напътствия. В него се намира всеки аргумент, който може да
бъде необходим на човека. Именно тази Книга е пръснала разбита самата
сърцевина на мощта на противника. Една Книга, която покрива всичко в дълбочина
и съдържа новините за онова, което е било и което ще бъде. Лъжата не може да я
нападне нито отпред, нито отзад. Това е самата светлина на Всемогъщия Бог.

(Roohani Khazain,vol.16:Khutba Ilhamiya,p.103)

Нека да се знае, че най—изявеното чудо на Свещения Коран е онова безкрайно
море от дълбока мъдрост— онези солидни факти, онези алеи на Коранско знание,
които са така богати на философия — което можем да представим ясно на всички
нации и народи, на всички езици: било индийци, било персийци, било европейци
или американци — от която и страна да са те. Чудото на Корана е в състояние да ги
направи беззащитни, безсловесни и напълно разоръжени. Смисълът на мъдростите
в Корана се разкрива в зависимост от необходимостта от тях според промяната във
времената и те стоят на стража като добре въоръжени войници срещу нападите и
обвиненията, подхвърляни във всеки век. Ако обемът на Корана беше ограничен по
отношение на онова, което той обхваща като солидни факти и тънки и сложни
реалности, той не би могъл да се нарече такова съвършено чудо.

(Roohani Khazain, vol.3:Izala—e—Auham,pt.1,p.155)

Коранът е такова чудо, което никога не е имало и няма да има равно на себе си. Времето на неговите благословии и щедростта е вечно. Той остава така ясен и блестящ през всеки друг период, както е бил през времето на Светия Пророк, мир Трябва да се помни също така, че речта на човека е пряко пропорционална на обхвата на неговата решителност, способност и целеустременост. Колкото по—голяма е неговата способност решителност и мотивираност, толкова по—изящно ще бъде качеството на речта му. Същото се отнася и за откровенията от Бога. Колкото по — възвишена е възприемчивостта на получателя на откровението, толкова по — възвишено ще бъде качеството на словото на Бога. Пропорционално на големината на неговата решителност, способност и целеустременост — откровението, с което е дарен е било от най—висока класа и поради това няма да се роди никой, който да може да се сравнява с него в това отношение.
(Malfoozat, vol.3,p.57)

Ние говорим истината и не може никога да престанем да правим така: ако Светият Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му, не беше издигнат и ако не беше открит Коранът, чиите силни свойства са засвидетелствувани от нашите старейшини и духовни водачи от миналото и на които ние сме свидетели и днес, щеше да ни бъде много трудно, единствено само по силата на библейските описания, да разберем, че Мойсей и Исус и други ранни пророци са принадлежали към онзи набожен сбор от хора, които Бог, от Своята милост е подбрал, за да ги направи пророци. Трябва да признаем тази духовна заслуга на Свещения Коран че той излъчва своята светлина през всеки век и след това, с помощта на тази свършена светлина ни е убедил в истината на ранните пророци. И тази заслуга не се проявява само спрямо нас, а и също така спрямо всички пророци, които са се появили от времето на Адам до времето на Исус (мир на праха му) преди проявата на Свещения Коран. (Roohani Khazain,vol.1: Braheen—e—Ahmadiyya, sub—foot—note,p.290)

От всички Книги, получени чрез откровение, които намираме днес, единствено само претенции гена Свещеният Коран, че е бил открит от Бога са установени по силата на неопровержими аргументи. Принципът, който той е провъзгласил относно спасението съответства точно с диктатите на истината и на човешката природа. Доктрините, които той проповядва са така свършени и добре — обосновани, че те са подкрепяни изцяло от силно и неопровержимо доказателство. Неговите заповеди се базират единствено само на истината. Неговите учения са напълно свободни от всякаква поквара или идолопоклонничество, новаторство или обожаване на живи същества. Това е книга, в която има извънредно горещо желание да се утвърди Единството и Величието на Бога и да се подчертае свършенството на качествата на Единния и Единствения Бог. Това е книга, притежаваща това изпъкващо качество, че тя е изпълнена изцяло и чисто с ученията на Единството на Бога и не позволява никакъв вид петно, дефект, слабост или каквото и да е друго отрицателно качество да се отправи към Светия Създател. Тя не се стреми да наложи насила никаква доктрина. Напротив, всичко което се излага в нея се предшества от такива аргументи и логика, които установяват нейната истина. Тя доказва целите си съдържанието си с тежки аргументи и силни доказателства. След като представя ясни аргументи, за да обясни всеки принцип, който формулира, тя води човека до твърда вяра и до абсолютно разбиране на реалностите. Тя отстранява, с помощта на ясни твърдения, всички дефекти, нечистоти и нередности, които заразяват човешката вяра, практика, думи и дела. Тя учи, също така, на цялата етикеция, която е съществена, за да се култивират човешки качества у човека Тя отразява предизвикателството на всяка поквара с не по—малка сила от онази, проявена от самата поквара, която преобладава в днешния свят. Нейните учения са преки, силни

и така добре— балансирани, като че ли те са отразяващо огледало на самата природа и вярно копие на закона на природата. Тя е като просвещаващо слънце за вътрешното око

и за възприемащите способности на сърцето.

(Roohani Khazain, vol. 1 :Braheen—e—Ahmadiyya, p.p.81—82)

Светлината на Свещеният Коран
е светлина по-ясна
и много по-ярка
от която и да е друга светлина!
И наистина свят е Онзи,
Който е Източникът
на тази истинска
река от Блясък!

От вяра
в Единството на Бога;
растението е започнало наистина
да съхне, вехне и умира;
когато изведнъж
този извор бистър
оживя отново
и започна да струи.

О, Боже!
Нима Твоето Слово представлява
само една книга? Или е то вселена
само по себе си? Защото всяко нещо,
без което човекът не може
да постигне прогрес на ума си
го намираме дадено обилно
в това чудесно Писание!

Над целия свят съм оставил
да се реят моите мисли
в търсене усърдно
и опитал съм всяко дюкянче
на пазара ни тук.
Но от виното на чист гений
и на чисто разбиране
до сега съм открил само едно
шишенце!

Не е възможно да се сравни тази светлина със нищо друго: защото във всичко и във всяко

качество, тя изпъква абсолютно уникална!

Имаше време, когато си мислехме, че Коранът Свещен е тъй жив като жезълът на Мойсей; но, когато са замислихме повторно открихме, че той не само жив е, но и всяка думичка в него има също качеството животворно на един Месия!

Грешката е на самите слепи, иначе, тази светлина е тъй бляскава и силна, че грее навред със силата на сто слънца.

Тежко и горко на онези
на този Свят, които са имали достъп
до тази светлина,
но техните сърца
са се оказали слепи.

(Roohani Khazain, vol. 1: Braheen—e—Ahmaiyya, pt. 3,
sub footnote p. 305)

Слушайте, о, мои скъпи,
че без Коранът, човек никога
не може истината да достигне.
Той винаги със светлина сърцето пълни
и гърдата пречиства цялостно.

Как мога да се оправдая,
че качествата му аз хваля,
о! Той дарява живот на този ни живот!

Погледай! Той изгрява
като слънце във своя зенит,
как някога може човек блясъка му да отрича!

Всяка негова дума е океан от мъдрост,
той ни кара да прием с пълни чаши от Божата любов.

Това е само единственото лекарство за
страдание,
единствения знак от Бога води.
Това е единственото напътстващо слънце,
Коего сме намерили, Това е единственият
Покорител на сърца, който някога сме виждали.

Каквото и да казват онези, които го отричат,
те не казват нищо, освен чиста глупост!
(Roohani Khazain, vol. 1: Braheen—e—Ahtnadiyya, pt. 3, sub—footnote, p. 299)

МИСИЯТА НА ОБЕЩАНИЯ МЕСИЯ

Насън видях, че хората търсят Съживител. Един от тях излезе напред и като посочи към мен, заяви: "Това е човекът, който обича Пратеника на Аллах." С това, те искаха да кажат, че главното качество, което определеният Съживител трябваше

да притежава беше любовта към Светия Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му. И според тях, аз безспорно отговарях на това условие.

(Braheen —e—Ahmadiyya, sub—footnote,p.598)

Светът не може да ме приеме, защото аз не принадлежа на този свят. Но онези, които са дарени в някаква степен с нещо от другия свят са онези, които приемат и ще ме приемат. Онзи който ме отхвърля, отхвърля и Него, Който ме е изпратил и онзи, който е присаден към мен е присаден и към Него, на Когото съм представител. Аз нося факел, който ще освети всички онези, които се приближат към мен, но онзи, който храни съмнения и колебания и избягва, е обречен на тъмнина. Аз съм непревземаемата крепост през и този век и който влезе в моята кошара ще бъде защитен от крадци, грабители и от дивите зверове. (Roohani Khazain,vol.3:Fatah Islam,p.34)

Призовавам за свидетели Всемогъщият Бог, Който държи живота ми в ръката Си, че в сравнение с всяка друга душа, Той ме е дарил с изумително по—големи способности и достъп до разбирането и по—дълбоката мъдрост на Свещеният Коран. Ако някой от Маулвите (традиционни мюсюлмански учени), който ми се противопостави в отговор на моите многократни покани, се беше опитал да блесне над мен в тълкуването на Свещеният Коран, Бог непременно щеше да осуети неговите опити и да изобличи невежеството му. Ето защо, разбирането на Корана, което ми е дарено е Знамение от Аллах, Славният и аз имам пълно доверие в милостта на Аллах, така че скоро светът ще започне да вижда, че имам право в тази претенция.

(Roohani Khazain, vol.12:siraj— ul— Muneer,p.41)

Аз не съм сам. Благородният Бог е с мене. Никой не може да ми бъде по—близък от Него. Само благодарение на Неговата Милост съм дарен с любяща душа, винаги готова да служи на Неговата кауза в лицето на страданието; така че, аз ще предложа с усърдие и искреност големи заслуги в името на вярата и ще водя към победа големи (духовни) експедиции за Исляма. Той ме е натоварил да постигна всичко това и никой не може да ме възспре да не следвам тази кауза.

(Roohani Khazain,vol.5:Ayena—e—Kamalat—e—Islam,p.35)

За един праведен човек би трябвало да бъде достатъчно да наблюдава, че Бог ме е обсипал с такива блага, вътрешно и външно, върху тялото и душата ми така, че не мога да ги преброя. Аз бях млад, когато заявих, че съм приемник на Божественото откровение. Сега остарях. Изминали са повече от 20 години от началото на моята претенция. Много скъпи приятели, по—млади от мен си отидоха, но Той ме дари с тази зряла старост. Той си остана моят Наставник и единствено само Той е Достатъчен, за да ми помогне да изляза от всички затруднени положения. Кажете ми, това ли са характеристиките на онези, които несправедливо приписват неща на Аллах? (Roohani Kazain,vol. 11:Anjam—e—Athaim,p.50)

Запомнете много добре, че никой никога няма да се върне от небето. Всички наши опоненти, които са живи днес, ще измрат и никой от тях няма никога да види Исус, синът на Мария да се спуска от небето; после децата им, останали след тях, също ще измрат и никой от тях няма да види никога Исус, синът на Мария да се спуска от небето, а след това и тяхното трето поколение ще измре и те, също така, няма никога да видят синът на Мария да се спуска от небето. След това Бог ще всели ужасен страх в умовете им и тогава те ще кажат, че периодът на надмощие на кръста също е отминал и че животът се е променил изцяло и все пак, синът на Мария

няма да се е спуснал. Тогава, слисани, мъдрите сред тях ще се откажат от вярата си и няма да са минали и три века от сега нататък, когато онези, които очакват пришествието на Исус, синът на Мария, независимо от това дали са мюсюлмани или християни ще изоставят изцяло тази концепция. Тогава ще надделее само една религия над целия свят и ще има само един религиозен Водач. Аз дойдох само да посея семето, което бе засадено от ръката ми. Сега то ще порасне и разцъфти и няма такъв, който да може да му попречи.

(Roohani Khazain, vol.20: Tazkiratush Shahadatain, p.67)

ЦЕЛИТЕ НА ОСНОВАВАНЕТО НА ОБЩНОСТТА "АХМАДИЯ"

О, приятели мой, които сте сключили завет с мен, дано Бог ми даде сили и да ви даде сили да вършим такива неща, които да са Му угодни. Днес, вие сте малко на брой и към вас се отнасят с презрение. Вие преминавате през период на голямо изпитание. В съответствие с установената от Него схема на нещата, било е повелено от Бога незапомнени времена да се полагат усилия от всички страни, за да можете вие да се разколебаете. Вас ще ви измъчват по всякакви начини и вие ще трябва да понасяте всякакви приказки. Всеки от онези, които ще ви измъчват с езиците си или с ръцете си, ще то прави с вярата, че го прави в служба на Исляма. И така ще бъдете подложени на изпитания от небето, че да бъдете изпитани по всеки възможен начин. Ето защо. слушайте вие, че пътят към победата не лежи в посоката на сухата логика, която бихте могли да използвате или пък да отвърщате на насмешката с насмешка или пък да отвърщате на обидата с обида. Ако вие възприемете такъв курс, сърцето ви ще закоравее и на вас няма да ви остане нищо друго освен само голи думи, които Всемогъщият Бог мрази и на които гледа с отвращение. Ето защо не се дръжте по начин, който да ви които гледа с отвращение. Ето защо не се дръжте по начин, който да ви направи жертви на две клетви — клетвата на хората и клетвата на Бога.

(Roohani Khazain, vol.3: Izala—e—Auham, pp.546—547)

Никога не си мислете нито за миг, че Бог ще ви остави да се пропилиете; вие наистина сте семе, посадено от ръката на самия Бог в почвата. По този начин, заявява Бог, това семе ще покълне, ще порасне и ще се разклони във всички посоки и ще се превърне в могъщо дърво.

Ето защо, благословени са онези, които се уповават на словото на Бога и те не трябва да се от изпитанията, които ще ги сполетят междувременно.

Грешниците не могат да постигнат близост с Него, надменните не могат да спечелят близост с Него, нито пък тиранинът или онзи, който предава доверието. Нито пък онзи, който не е готов да положи всичко за честта на Неговото име, нито онези, които се поддават на светските наслади като кучета, мравки, лешояди и които са доволни от разкошите на света. Всяко нецеломъдрено око е отдалечено от Него, всяко нечисто сърце не Го познава. Онези които остават в агония заради Неговото име ще бъдат избавени от адския огън. Онзи който мете за него накрая ще се смее, а онзи, който скъсва със света заради Него, ще Го срещне накрая. Бъдете приятели на Аллах с целите си сърца, с цялата си искреност и печелете Неговата близост с цялото си нарастващо усърдие. Бъдете добри към подчинените си, към жените си и към по—нещастните си братя, за да може и към вас да се прояви доброта на небето. Бъдете истински Негови, за да може и Той да ви принадлежи. (Roohani Khazain, vol.19: Kashti—e Nuh, pp. 12 -13)

Всеки от вас, който е длъжен да плаща Закат, трябва да си го плаща. По същия начин, всеки от вас, за когото Поклонничеството е станало задължително и който няма

причини да се освободи от него, трябва да извърши Поклонничеството. Вършете добри дела по най-добър начин и отхвърляйте злото с отвращение. Не забравяйте, че никое ваше дело, което е лишено от праведност, няма да бъде прието от Бога. Добро дело е само онова, което е вкоренено в страха от Бога. Никое дело, в което този корен остане незасегнат няма да остане пропиляно. Неизбежно е, че ще бъдете подложени на различни изпитания от болка и нещастие, така както са били подложени на същото и правоверните преди вас. Така че, винаги бъдете нащрек да не се спънете. Земята не може да ви причини никакво зло, докато имате здрави връзки с небето. Ако някога изпаднете в беда, ще изпаднете в беда по-скоро от собствените си ръце, отколкото от ръцете на враговете си. Ако изгубите цялата си чест на земята, Бог ще ви дари с вечна чест на небето. Така че, не Го изоставяйте. Вие непременно ще страдате от болка от ръцете им и ще бъдете лишени от изпълнението на много от стремежите ви. Но нека не ви бъде тежко на сърцето; Бог просто ви изпитва дали сте твърд в Неговата кауза или не. Ако желаете дори ангелите да ви хвалят на небето, тогава страдайте по пътя на Аллаха с достойнство и останете бодри. Слушайте обиди и си останете благодарни и въпреки, че се измъчвате, не скъсвайте връзките си (с Бога). Вие сте последните хора, издигнати от Бога, така че извършвайте такива набожни дела, които достигат до най-възвишените изисквания за съвършенство. (Roohani Khazain, vol. 19:Kashti-e-Nuh,p.17)

УВЕЩАНИЯ

Аз увещавам моята общност да избягва надменността, защото надменността е много противна на Бога, Повелителят на Славата. Може би вие не разбирате напълно що е надменност. Тогава, научете го от мен, защото аз говоря в духа на Бога.

За вас е правилно да изпитвате съчувствие към другите и да се пречиствате така, че по този начин да можете да споделяте до известна степен качествата на Светия Дух. Запомнете, че без Светия Дух не може да се постигне истинска праведност. Отхвърлете изцяло долните животински страсти и следвайте пътя на угодата на Аллах, дори ако той е най-тесният и най-трудният от всички. Не се влюбвайте в светските удоволствия, защото те ви отдалечават от Бога, Онова страдание, което е угодно на Бога е по-добро от онова удоволствие, което не Му е угодно. Онова поражение, което е угодно на Бога е по-добро от победата, която спечелва Неговото недоволство. Избягвайте онази любов, която ви приближава до гнева на Бога. Ако дойдете при Него с чисто сърце, Той ще ви помогне по всякакъв начин и никой враг няма да е в състояние да ви навреди.

(Roohani Khazain, vol.20:Al -Wasiyyai,p.307)

Дрехата на праведност е термин от Свещеният Коран. Той сочи факта, че духовната красота и духовното украшение могат да се постигнат само чрез праведност. А праведност означава, че човек трябва, според своите сили и възможности, да изпълнява своите задължения според способностите си и по завета във вяра с Бога като свещен дълг. Освен това той трябва да плаща изцяло онова, което дължи на себеподобните си и към всичко, сътворено от Бога, като доверие, което му е възложено. Той трябва да върви по пътя на праведността до най-малките

подробности, според силите и възможностите си.

(Roohani Khazain ,vol. 21 Braheen—e—Ahmadiyya, part.5,p.210)

ДА СЕ МИСЛИ ЛОШО ЗА ДРУГИТЕ

Всеки който гледа отгоре- надолу към брат си, защото се смята, че е по-учен по-мъдър или по-образован от него е надменен. Той е надменен, защото вместо да признае, че Бог е Източникът на всяка мъдрост и знание, той смята себе си за нещо. Нима Бог няма силата и властта да го порази умствено и вместо на него, да дари по-големи знания, мъдрост и сръчност на брат му, на който той смята, че е под него? Надменен е също така и онзи, който си мисли за своето богатство или високо положение гледа на своя брат отгоре надолу. Той е надменен, защото е пренебрегнал факта, че неговото положение и величие са му били дарени от Бога. Той е слепец и не разбира, че Бог има силата и властта да го порази с такова нещастие, че изведнъж той да се окаже по-долу и от най-долните и отново Той има силата да дари по-голямо богатство и преуспяване на онзи негов брат, когото той смята за малък. И отново, надменен е и онзи човек, който се гордее с по-доброто си физическо здраве, или с красотата си, или с привлекателността си, или със силата си или с издръжливостта си и презрително се подиграва на брат си и го дразни и се обръща към него с подигравателни имена и без да се задоволява с това сочи и физическите му дефекти. Това е така, защото той не подозира за съществуването на един Бог, който притежава силата и властта внезапно да го накаже с такива телесни недъзи, които да го поставят в по-лошо положение от това на брат му. (Roohani Khazain,vol.18:Nuzulul Masih,p.402)

Да се мисли лошо за другите и да се приписват погрешни подбуди за действията на другите е болезнено и изкривено отношение човека, което унищожава качеството на неговата вяра и праведност и го изгаря така бързо, както буйният огън изгаря подпалките. Когато такива нездрави хора правят от пророците на Бога прицелни точки на своите подмятания и мислят лошо за тях, Бог става техен враг и се изправя в защита на Своите пророци. Той пази честта на онези, крило са Му скъпи с безпримерна ревност. Когато мен ме обиждаха и нападаха по различен начин, същата закриляща ревност на Бога започна да действа в моя защита.

(Roohani Khazain,vol.20:AI—Wasiyyat,footnote,p.317)

Ще ви кажа откровено, че навикът да се мисли лошо за другите е голямо наказание, което унищожава вярата на човека, отхвърля го далеч от истината и превръща приятелите му във врагове. За да се постигнат отличните добродетели на Сидийк (Сидийк е термин, използван в Свещения Коран за обозначаването на духовен ранг непосредствено под този на пророците) необходимо е човек да избягва изобщо навика да мисли лошо за другите. Ако случайно той се улови, че мисли лошо за другите, той трябва веднага да се покае и да търси непрекъснато прошка и да се моли на Бога да бъде предпазен от повторното извършване на същата грешка и да спасен от нейните поледици. Тази духовна болест не трябва да се приема леко. Тя е много опасно заболяване, което бързо унищожава своята жертва. (Malfoozat, vol.1 :p.356)

НАШИТЕ ДОГМИ

Същината на нашата вяра е:

La Ilaha Illallah Muhammadur Rasulullah.

Няма друг Бог освен Аллах и Мухаммад е Пратеник на Аллах. Нашата вяра, към която ние се придържаме в този живот, тук на земята и към която ще продължим да се придържаме здраво, докато преминем на оня свят, е че нашият духовен водач и господар, Мухаммад, мир и благословиите на Аллах на праха му, е Печатът на Пророците и Най-добрият от Пратениците. В неговите ръце религията се е усъвършенствувала и се е осъществила благословията на Аллах, която е повела човека по правия път и по-нататък— право към Самия Бог. Ние вярваме в това положително убеждение с абсолютната увереност, че Свещеният Коран е печатът на всички Божествени книги и нито йота не може да се добави или отнеме от неговите задължителни учения, забрани, заповеди и предписания. Няма да има никакво откровение или слово от Бога, което да може да промени или отмени, което и да е от предписанията в Свещеният Коран. Ако някой се придържа към подобни възгледи, по наше мнение, той престава да принадлежи към множеството вярващи и с това се превръща в неверник.

(Roohani Khazain, vol.3: Izala—e—Auham, p.170)

Ние вярваме, че никой друг не заслужа да му се кланят освен Всемогъщият Бог и Сиедна Хазрат Мухаммад, Избраникът, мир и благословиите на Аллах на праха му, е Неговият Пратеник и Хатамул Анбийя Ние вярваме, че ангелите са реалност, че Възкресението е реалност и че Денят на Страшния Ден е реалност; че Раят е реалност, а също така и Адът.

Ние вярваме, че всичко, което Славният и Величествен Бог е заявил в Свещения Коран и всичко, което нашият Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му, е заявил, е според споменатото по—горе изявление, истината. Ние вярваме, че онзи, който отнеме дори и йота от ислямския закон или добави към него толкова, или поставя по какъвто и

да е начин основата за отхвърлянето на Ислямските предписания или опити да се обяви за незаконно онова, което е направено законно в Исляма, е неверник и ренегат за Исляма. Ние предупреждаваме нашия Джамаат, че те трябва да се придържат стриктно към фундаменталния член на ислямската вяра: "Няма друг Бог освен Аллах и Мухаммад е Негов Пратеник", докато са живи и, че когато умират, те трябва да се придържат твърдо до същото убеждение.

Освен това, те трябва да вярват твърдо във всички Пратеници на Аллах и в откритите Книги, които са утвърдени от Свещеният Коран. Те трябва да се придържат стриктно до предписанията на Корана. Трябва да спазват стриктно Молитвите и Постенето, да плащат Закат и да извършват Хадж (поклонение). Трябва да съблюдают Исляма, подчинявайки се напълно на всички предписания, задължения и забрани от Бога и Неговия Пратеник. На кратко, всички тези неща, били те вярвания или дела, по които има единодушие в мненията на нашите праведни предшественици и които се разбира, че са Ислям от общото единодушие в мненията на онези, които следват традициите на Светия Пророк на Исляма, мир и благословиите на Аллах на праха му, трябва да се спазват като задължителни. Ние призоваваме за свидетели небето и земята, че точно това е вярата ни.

(Roohani Khazain, vol.14. Ayyamus Sulh, 1st.edition, p.323)

О, вие, които населявате земята! О, вие, човешки духове, които обитавате на изток и на запад! Приканвам ви най—сериозно да приемете факта, че единствената истинска вяра днес в света е Ислямът и че Истинският Бог е онзи Бог, Който се споменава в Свещения Коран, и че пророкът, който има вечен духовен живот — онзи, който седи на трона на славата и чистотата—е Светият Пророк Мухаммад, избраникът, мир и благословиите на Аллах на Праха му.

(Roohani Khazain, vol. 15: Tiryaaq—ul—Qulub, p. 141)

АНГЕЛИТЕ

От задълбоченото изучаване на Свещения Коран, човек научава, че не само за възпитаването и образоването на човека, но и също така и за откритото и скрито прогресивно развитие на цялата вселена, са необходими някакви посредници между Бог и създаденото от Него. В Свещения Коран има ясни указания, които карат човек да вярва, че светите същества, известни като ангели имат специални взаимоотношения с различните небесни тела. Някои от тях, със своите специални способности, управляват явлението, свързано с движението на ветровете, а някои причиняват появата на ветровете, а някои причиняват валежа на дъжд. По същия начин има и други, които са натоварени да карат някои други космически влияния да се спускат на земята.

(Roohani Khazain, vol.3: Tauzeeh—e—Maram, p.70)

Трябва да се помни, че според Исляма, ангелите не притежават качества с по—висок ранг от онези, притежавани от човешки същества. За тях, да бъдат удостоени с честта да бъдат посредници във физическия или духовен свят, не означава само по себе си тяхното превъзходство. Според Свещения Коран, на тях тези длъжности им се възлагат като на слуги.

(Roohani Khazain, vol.3: Tauzeeh—e—Maram, p.74)

Какво тогава означава спускането на ангелите, може да се почуди човек! Ето защо, нека да се знае, че според установените пътища на Бога, когато някой Пратеник, Пророк или Мухадит се спусне от небето на земята, за да поправи човечеството, с него неизбежно се спускат и такива ангели, които посаждат семето на напътствието във възприемчивите сърца. Те ги карат да клонят към добро. И Те продължават да се спускат така, докато мракът на невежеството и неверието се разпръсне от зората на новия ден вяра и праведност. За това говори Свещеният Коран в стиховете:

"Тогава се спускат ангела и Духът, по повелята на техния Господар с указите на техния Господар относно всякакви въпроси. И всичко е мир, до пукването на зората". (97:5—6)

Спускането на ангелите и на Светия Дух става тогава, Когато някой човек с необикновени качества, облечен в тогата на наместничеството от Бога, след като е бил благословен с Божието Слово, се спусне на земята. Светият Дух му се дарява специално на него. (Roohani Khazain, voi.3. Fath-e-Islam, footnote, p.12)

ОТКРОВЕНИЕТО

Когато Всемогъщият Бог възнамерява да уведоми Своя слуга по някой въпрос, свързан с царството на Незнайното, независимо от това дали Той го прави в отговор на молба от Своя слуга или по Своя воля, Той спуска върху него нещо като състояние на безсъзнание и той изведнъж загубва връзката с обкръжаващата го среда. В това състояние, той загубва напълно дори чувството за собственото си съществуване. Подобно на гмуркач, който се спуска до дъното на езеро, той е напълно потопен и удавен в това състояние на само отдаване, не усещане и безсъзнание. Когато, накрая, той изплува и повърхността като гмуркач, на когото той по преживяванията си до голяма степен, той започва да усеща някакъв резонанс в себе си. И докато този резонанс затихва, той започва да усеща присъствието на много приятно, добре-благансирано и изящно общуване вътре в себе си. И това преживяване е толкова странно и възвишено, че то е извън силите на човека да го опише с думи. Именно това преживяване разкрива на човек съществуването на течаща река от вътрешна мъдрост. Именно чрез това преживяване на почти безсъзнателност, един слуга на Бога получава от Бога отговор на всичките свои молби по един крайно изящен и приятен начин. После, в отговор на каквито и да е въпроси, които се оформят в това състояние на полусъзнателност, Бог му открива такива дълбоки познания, които човек е невъзможно да открие по друг начин. Това, само по себе си, води до това, че той укрепва още повече вярата си в Бога и постига по —добро разбиране за Неговите чудни пътища. Човешката молба и отговора на Бога към нея чрез появата на Неговото съществуване като истински обект на поклонение е опит,

който помага на човек да види Бога, така като че ли той го вижда в самия този свят; по този начин, той започва да принадлежи и на двата свята едновременно.
(Roohani Khazain, vol.1 :Braheen—e—Ahmadiyya, footnote, pp. 260—262)

В един друг вид откровение, който няма нищо общо със субективния опит на сърцето, човек чува глас извън себе си, като че ли някой му говори иззад завеса. Този глас е много приятен и ободряващ и тече доста бързо, изпълвайки сърцето с екстаз. Умът на човека може да е погълнат от дълбоки мисли, когато внезапно се чуе този глас. След като е чул гласа, той остава да се чуди откъде е дошъл гласа и кой се е обърнал към него. Той гледа наоколо—нататък като изненадан човек и едва тогава разбира, че гласът е дошъл от ангел. Този външен глас се чува често и носи благи вести по време, когато някой е извънредно разтревожен и потънал в скръб относно някакъв проблем.

(Roohani Khazain, vol.1: Braheen—e—Ahmadiyya, footnote, p.287)

Повелено е така, че човек, който има известна светлина ще бъде просветлен още повече. А на онзи, който си няма нищо, не му се дава нищо. Онзи, който е дарен със способността да гледа е онзи, който се радва на благото на слънчевата светлина. По същия начин, онзи който не притежава светлината на зрението, си остава неспособен да види слънчевата светлина. Наистина, онзи, който е по—малко просветлен отвътре, е също така по—малко просветлен отвън. Онзи, на когото му е дарена обилна вътрешна светлина, ще се наслаждава също така по—обилно на външната светлина.

(Roohani Khazain, vol.1: Braheen—e— Ahmadiyya, footnote, pp.195—196)

Всемогъщият Бог е разделил Своята чудесна вселена на три категории. Първо, светът, който е явен и може да се възприеме чрез очите, и ушите и другите сетивни органи, пряко или непряко с помощта на инструменти.

Второ, светът, който е скрит и който може да бъде разбран чрез дедуктивни

разсъждения и хипотези.

Трето, светът, който лежи дори по—далече от скрития свят, който е толкова труден за представяне и е почти извън обсега на въображението. Малцина са онези, които подозират за неговото съществуване. Това е един напълно непроницаем свят, който не може да опознаем чрез дедукция, а може само да си го представим. Човек може да получи достъп до него само с помощта на духовно визионерство или откровение, или чрез слово на Бога, но не и по никакъв друг начин. Както се вижда от непроменяемата Божия Воля, демонстрирана в природата, човек може спокойно да стигне до дедукцията, че Бог е дарил човека с апарата да разбира първите две категории на Неговото създание, споменати по—горе. По същия начин, той би трябвало да е осигурил човека с апарата и инструментите, чрез които да може да възприема онзи свят от Неговото създание, който се споменава в третата категория. И този апарат (така както вече споменахме) включва духовното визионерство откровението и Божието слово. Този начин на общуване не е възможно да си представим, че е не оперативен или че е престанал изобщо в който и да е век. Не, но онези, които са изпълнили предварителните изисквания, са били винаги дарени с него и ще продължат да бъдат дарявани по същия начин. (Roohani Khazain, vol.2: Surma Chasma—e—Arya, p.128)

ДУШАТА

Изследванията показват, че тялото е майката на душата. Душата не пада в утробата на бременна жена от високо. Вместо това, тя е нещо като светлина, която лежи като съставка в овладяващата течност и започва да блести заедно с физическото развитие на зародиша. Свещеното откровение от Бога ни помага да разберем, че душата се поражда в ембрионстичната маса, която започва да се оформя от оплодяващата течност в утеруса. Както Той казва в Свещения Коран:

Това означава, че после Ние трансформираме тялото, което е подготвено в утеруса, в ново създание и развиваме от него нова форма на съществуване, което обикновено се обозначава с думата "душа". Наистина, Бог е източник на много блага и е такъв Създател, Който няма равен на Себе Си.

(Roohani Khazain, vol.10: Islami Usui Ki Filasfi, p.321)

Така както никоя градина не може да процъфти без вода, така и никоя вяра не може да бъде смятана за жива без добри дела. Безсмислено е да имаш вяра без праведни дела; по същия начин, добрите дела без вяра са проста суетна показност. Според Ислям, небето (раят) е всъщност отразеният образ на нашата вяра и на нашите добри дела. То не е нещо ново, което ще бъде предадено на човека отвън. Всъщност, то е създадено отвътре него. Небето на всеки човек е родено от неговата собствена вяра и добри дела, което той започва да усеща и на което започва да се наслаждава още в настоящия живот.

(Roohani Khazain, vol.10: Islami Usui Ki Filasfi, p.390)

ЖИВОТЪТ СЛЕД СМЪРТТА

Ислямът проповядва най—отличната доктрина, че в преходния период след смъртта, всяка душа е облечена в нещо като тяло, което е много важно, за да може да се възприема удоволствието или мъчението. Ние не можем да опишем точно от каква материя е направено това тяло. Обаче, що се отнася до тленното тяло, то престава да съществува. Още повече, че никой никога не е забелязал същото тленно тяло да бъде съживено в гроба. Напротив, това тяло често бива Кремирано, а и в много случаи труповете биват запазени в музеи или пък са държани

някъде другаде извън гробовете им в продължение на дълго време. Ако същото тяло се съживяваше, би било много вероятно хората да забележат, че именно това се случва. И въпреки всичко, оживяването на мъртвите е много очевидно от изучаването на Свещения Коран. Ето защо, човек е принуден да повярва, че мъртвите биват съживявани в такива форми, каквито ние не можем да забележим. По всяка вероятност, това духовно тяло е съставено от някои съвършено рафинирани съставки на това материално тяло. След като по този начин душата е осигурена с тяло/човешките възприятия се възстановяват. Понеже това ново тяло е много по—рядко и въздухообразно по своята същност, една много по—широка виста от видения и откровения е открита за него.

(Roohani Khazain, vol.3: Kitab ul Bariyya, pp.70—71)

ГРЕХЪТ

Грехът, който всъщност е отрова се ражда, когато на човек не му достига подчинение към Бога и е лишен от Неговата любов и от Неговото привързано възпоминание. Съдбата на човека в чието сърце е охладняла любовта към Бога е подобна на изкоренено дърво, което повече не може да смуче сока на живота от почвата. Така както подобно дърво постепенно изсъхва и умира, по същия начин, подобно на съхненето на дървото, грехът завладява сърцето. Лекът против такова състояние на съхнене, съгласно закона на природата е от три вида:

(1) Любав;

(2) Истигфар, т. е. търсене на прошка от Аллах. Буквално, това означава желанието да се погребее или покрие, напомнящо на човек, че докато корените на дървото са заровени в почвата, то може да се надява, че ще се раззелени.

(3) Третият лек е Тауба, което означава, да се обърнеш към Бога с цялото смирение, черпейки от сока на живота и да се приближиш да Него—да се откъсне ще помощта на праведни дела от обгръщащата те обвивка на греховността. Таубата не може да се постигне просто чрез дума, изречена с устата; всъщност, Таубата може да се усъвършенствува само с помощта на праведни дела. Всички добри деяния са предназначени да се постигне съвършенството на тауба.

(Roohani Khazain, vol.12: Sirajuddin Isai Ke Sawalon Ka Jawab, p.328)

СПАСЕНИЕТО

Доктрината за спасението (че изкупление може да се постигне чрез разпъването на кръст на Исус мир на праха му) така, както е формулирана в Евангелията, се отхвърля от Свещения Коран. Въпреки факта, че Свещения Коран утвърждава, че Исус е бил благороден пророк на Бога и го обявява за скъп и близък на Него, и го описва като благороден и с достойнство в поведението си, той е представен като обикновено човешко същество. Също така, Свещения Коран не приема по принцип концепцията, че заради изкупление, бремето на грешник може да бъде прехвърлено върху друго невинно човешко същество. Освен това и човешката логика не може да възприеме схващането, че заради греха на Иван, ще трябва да плаща Драган. Дори светските правителства никога не са приемали тази доктрина. Уви, що се отнася до концепцията за изкупление, арийците са извършили същата грешка, каквато са извършили и християните. Те също са пропуснали да улучат целта. Според доктрината на арийците, както покаянето, така и търсенето на прошка са изцяло безсмислени. Превъплъщението, което е предписаното наказание в

доктрината на арийците, ги карала вярват, че ако даден човек не е подложен на различни превъплъщения за това, че е извършил дори и едно -единствено престъпление, за него изкуплението е невъзможно.

(Roohani Khazain, vol.23:Chashma-e-MariFat, p.414)

МОЛИТВИТЕ

Когато благословиите на Аллах са близо под ръка, Той осигурява необходимите неща за приемането на една молитва. Сърцето се раздвижва, сгрива се и започва да сияе. Когато, обаче, моментът не е подходящ за приемането на молитва, сърцето на притежава онова спокойствие, което се получава, когато се обръщаш към Бога. Колкото и много да се старее човек, сърцето не отговаря чрез проявяване на готовност. Това е така, защото от време на време, Бог налага Своята повеля така, че да се изпълни Неговата воля, а в други случаи, отстъпва пред молбата на Своя слуга.

Ето защо, докато не забележа признаците за готовността на Бога, аз нямам големи надежди за приемането на молитвата ми. В такива случаи, аз се покорявам на Волята на моя Повелител с по—голямо удоволствие, отколкото изпитвам, когато моята молитва бъде приета. Наистина, аз зная, че благословиите и плодовете от такова едно подчинение на Волята на Бога са много по— големи.

(Malfoozat, vol.1:p.460)

ДЖИХАД (Стараене в името на Аллах)

Ислямът никога не е проповядвал принуда. Ако Свещеният Коран, книгите на Хадит и историческите сведения бъдат прегледани внимателно и, доколкото това е възможно, изследвани и изслушани внимателно, човек непременно ще стигне до положителното заключение, че обвинението, че Ислямът е позволил използването на меч за разпространяването на религията е безсрамно и съвършено необосновано. Това, всъщност, е възгледът на онези, които не са изучавали без предубеждения Свещеният Коран, или Традициите, или други надеждни източници на Ислямската история. Не само това, но някои дори са си позволили да стигнат до там да фабрикуват лъжи и да отправят необосновани обвинения без всякакви

задръжки. Зная, че приближава бързо времето, когато онези, които са жадни и гладни за Истината ще прозрат през своето заблуждение. Може ли една религия да бъде описана като религия на принудата, когато нейната Свещена Книга. Коранът, е забранил категорично използването на сила за разпростирането на вярата? Така казва Свещеният Коран:

"В религията няма принуда"

Нима може да обвиним този велик Пророк, че е използвал сила срещу други, след като той, в продължение на тринадесет години, ден и нощ, е увещавал своите Съратници от Мека да не отвръщат на злото със зло, а да се примиряват и да прощават? Когато, обаче, злодеянията на враговете преминали всяка граница и когато всички различни народи около него направили решителни усилия да изкоренят Исляма, качеството на Бога, че Той винаги защитава Своите любими чада, изисквало това:

"Нека онези, които са вдигнали меч, да загинат от меч." Иначе, Светият Пророк не е позволявал принуда в религията в никакъв случай. Ако по някакъв начин е

била използвана принуда за печелена на привърженици и Съратниците на Светия Пророк са били плод на принуда, за тях щеше да бъде невъзможно да проявяват по време на изпитания онази твърдост и искреност, която проявяват само искрено вярващите. Привързаността и верността на Съратниците към нашия Повелител, Светия Пророк(мир на праха му) е факт, известен толкова добре, че не се нуждае от коментар от нас.

Не е тайна че сред тях има примери на привързаност, равни на които трудно може да бъдат открити в анализите на други нации; тази група правоверни не се е колебаела в своята привързаност и твърдост дори под размахвани над тях мечове. Напротив, в компанията на техния Велик и Свят Пророк, мир и благословиите на Аллах на праха му, те са проявявали такава твърдост, каквато не може да прояви никакъв човек, освен ако сърцето и гърдата му не са озарени от светлината на вярата. Ето защо, принудата не може да играе никаква роля в Исляма. (Roohani Kiiazain,vol.15:Masih Hindustan Men,pp.11—12.)

Никой от истинските мюсюлмани, които някога са живели, не е твърдял, че трябва да се използва сила в разпространяването на Исляма. От друга страна Ислямът винаги е процъфтявал на базата на присъщите му качества на отличие. Онези, които имат честта да се наричат мюсюлмани, и въпреки това вярват, че Ислямът трябва да се разпространява чрез сила, изглежда нямат представа за хубостите, присъщи на Исляма. (Roohani Khazain,vol.15:Tiryaqul Qulub,footnole,p.167)

ДОБРОТА КЪМ ЧОВЕЧЕСТВОТО

Принципът, към който се придържаме ние е, че ние имаме доброта в сърцата си за цялото човечество. Ако някой види, че гори къщата на негов съсед—хинду и не се притече на помощ за изгасяването на пожара, аз най—искрено ще заявя, че той не принадлежи към моята вяра. Ако някой от моите последователи, след като е видял, че някой се опитва да убие християнин, не се постарее да му помогне, най-искрено заявявам, че той не принадлежи към нас.

(Roohani Khazain,vol.12:Sirajum Muneer,p.28)

Обявявам на всички мюсюлмани, християни, хиндуисти арианци, че аз нямам никакъв враг в света. Аз обичам човечеството с любовта, която една състрадателна майка изпитва към децата си, а дори и повече. Аз съм враг само на фалшивите доктрини, които убиват истината. Моят дълг е човешкото съчувствие. Моят принцип е да отхвърлям лъжата. Аз отхвърлям езичеството, злосторничеството, лошото държание, несправедливостта и неморалността

(Roohani Khazain,vol. 17:Arbaeen,pt. 1 ,p.344)

ИСТИНСКАТА ПРИРОДА НА ГОГ И МАГОГ

Гог и Магог са народи, които надминават всички останали със способността са да използват огъня за различни цели и са всъщност пионери в тази област. Самите им имена (засалежете:в арабския език "Яджудж" и "Малжулж" производни на думата "аджийдж", която означава "огън") означават, че всичките им открития, независимо от това дали става дума за параходи, влакове или други машини, трябва да се запазват с огън. Те и битките си водят чрез огнестрелни оръжия. Те

надминават всички други народи на света в това, че принуждават огъня да им служи. Ето защо те се наричат Яджудж и Маджудж.

Следователно е очевидно, че това са европейските народи, които са толкова изкусни в науката да оползотворяват огъня, толкова вещи и изтъкнати, че не е необходимо да се дават подробни обяснения. Те се същите европейци, които са били наречени с имената Гог и Магог в свещените писания, дадени на израилтянските пророци, дори Москва се споменава там по име, столица на древна Русия. И е било писано, обещаният Месия да се появи във века на Гог и Магог.

(Roohani Khazain, vol.14: Ayyamus Sulh, p424)

СЕЗОНЪТ НА СВЕТЛИНАТА

Така както забелязвате, че плодовете се появяват в определения им сезон, по същия начин Светлината се появява в определеното и време и никой не може да я на кара да се спусне по—рано; тя идва по своя воля и никой не може да попречи на пътя и, когато тя започва да се спуска. Ще има спорове и противоречия, но в края на краищата, Истината трябва да надделее. Това е така, защото това не е човешко дело, нито пък то е по силите на децата на Адам. Това е дело на Всемогъщият Бог, Който върти сезоните, променя часовете и поражда деня от нощта. Макар че той създава също така и тъмнината, всъщност Той желае истински само светлината. Той позволява също така да се разпространява идолопоклонничеството и все пак именно Единството е онова, което Той би искал да види процъфтяващо. Той не иска да дели с никого Своето величие. Откакто се е родил човекът, докато той престане да съществува, непроменливият закон е, че Бог остава на страната на Единството

(Roohani Khazain, vol.15: Masih Hindustan Mein, p.65)

О, Боже,
Създателю на нещата;
Който ме закриляш
да не съм уязвим;
Ти си ни Осигурителят,
О, любими мой,
Мой Покровителю, мой Хранителю!

Единствено само по Твоята милост избрал си ме Ти, иначе няма липса на слуги в Твоя двор.

Онези, които
се кълнях в дружба,
станаха врагове;
но Ти никога
не си ме изоставял,
О, приятелю, в нужда!

О, любими,
Който няма равен на Себе Си;
убежище на моя живот,
на мене ми стигаш сал Ти,
без Теб, аз съм нищо.
Ако не беше Твоята милост,

на прах да съм се превърнал
тогава как и къде
този прах е разпилян,
само Аллах знае.

О, как копнея
да мога по пътя твой,
живота си, тялото и сърцето
да мога да пожертвам.
Не виждам как някой би могъл
да те обича като мен.

Прекарах ранните си дни, под твоята любезна сянка. Ти във Твоя skut ме носи като бебенце—кърмаче. Не съм видял такава вярност в човешкото племе като таз що Ти я имаш. Няма друг такъв приятел като Тебе да съчувства.

Казват, че никой не е
приет без заслуга.
Но, пък аз съм без заслуга
и все пак дарен съм
с пост във Твоя двор.

Ти си ме обсипал
с толкова блага и милост,
че не може
до предела на времето.
(Roohani Khazain, vol.21: Braheen—e--Ahmadiyya,
pt.v, p.127)

СВЕТОВНИТЕ РЕЛИГИИ

От всички принципи към които съм бил накаран да се придържам твърдо, има един, който ми беше специално открит на мен от Самия Бог. Този принцип е да се въздържам да обявявам за фалшиви по съдържание такива религии, които са били открити от Бога посредством Негови пророци и които притежават следните характеристики: Те са срещнали широк прием в дадени райони на света, след като са издържали на всички предизвикателства, те са се превърнали в добре—установени и дълбоко вкоренени религии. След като в продължение на дълго време те са издържали на изпитанията на времето, те са придобили известна възраст и вид на спектакли. Съгласно този принцип, такива религии са верни по същество и техните основатели са, извън всякакво съмнение, пророци на Бога.

(Roohani Khazain, vol.12: Tohfa Quaisariya, p.256)

Това е един много привлекателен и миро/даряващ принцип, който осигурява базата за помиряването между нациите и стимулира по—добро морално поведение. Този принцип ни учи да вярваме в истината на всички други пророци, където и да се появили те: в Индия, Персия, Китай или в която и да е друга страна и за които Бог е изпълнил сърцата на милиони хора със страхопочитание и дълбоко уважение и е направил така, че техните религии да се вкоренят дълбоко.

(Roohani Khazain, vol.12: Tohfa Quazariya, p.259)

БЪДЕЩЕТО НА ДВИЖЕНИЕТО "АХМАДИЯ"

Заявявам с пълна увереност и твърдост, че аз съм прав и че, с помощта на Аллаха, аз ще изляза победител в тази борба. Доколкото мога да забележа с моя виждащ надалече поглед, виждам как целият свят в крайна сметка ще бъде покрит от настъпващата стъпка на моята истина. Наближава скоро времето, когато аз ще постигна убедителна победа. Това е така, защото един друг глас говори в подкрепа на онова, което казвам аз и има една друга Ръка, която действувала да подкрепи моята ръка. Това не може да се види от света, но аз го виждам. В мен вибрира гласът на един небесен дух, който вдъхва живот на всяка дума, която аз изричам. В небесата има бъркотия и надигане, които са се оформили от една шепа прах, една кукленска фигура, чиито движения се манипулират отгоре. Всички онези, за които вратата на разкаянието все още не е затворена, ще видят скоро, че аз говоря и действам само от себе си. Възможно ли е те да гледат с очи, които не успяват да видят един човек на истината? Може ли да се смята за жив онзи, който изобщо не подозира за този небесен призив?

(Roohani Khazain, vol.3: Izalah Auham, pt. I I, p.403)

Бъдете уверени, че това е едно дърво, засадено от Божията Ръка. Той никога няма да позволи то да бъде пропиляно. Той няма да бъде доволен, докато Той не го види да достигне до своята зрялост. Той ще се погрижи за това то да е добре напоено и ще изгради защитна ограда около него. По този начин Аллах ще благослови моите последователи с удивителен прогрес и благополучие. Оставили ли сте някакви камъни необърнати? Ако това беше човешко дело, това дърво щеше да бъде отсечено много отдавна и от него нямаше да е останала никаква следа.

(Roohani Khazain, vol.11: Anjaam—e—Atham, p.64)

ОКОНЧАТЕЛНАТА ПОБЕДА

Народите на този свят може да са склонни да мислят, че християнството може би ще бъде религията, която ще се разпространи по целия свят или пък може би будизмът ще надделее в крайна сметка. Но те определено грешат в тези свои догадки. Не забравяйте, че на тази земя не се случва нищо, което да не е било повелено така в Небето. И именно Богът на Небето е онзи, който ми откри, че в крайна сметка точно Ислямът ще бъде религията, която ще покори сърцата на хората.

(Roohani Khazain, vol.21: Braheen—e—Ahmadiyya, pt.5, p.427)

